

Pintades d'Acción Radical. Els missatges alternaven consignes feixistes amb altres més ambigües.

Acción Radical: la sorpresa amarga

José Vicente G. P. es recupera lentament a l'hospital La Fe de la ciutat de València de les seues ferides. Però té por, i contra això poc pot fer la cirurgia. Durant la matinada del passat divendres 12 passejava pel carrer de Quart al vell barri del Carme de la capital valenciana quan un jove magribí li va demanar un cigarret; mentre el buscava, va veure com un cotxe, un Ford Escort argentat, s'aturava al seu costat i hi introduïa a la força el magribí, mentre ell era atacat per un dels ocupants, que li va assestar, sense fer preguntes, disset punyalades. Ningú sap com, però cap de les disset va ser mortal.

Mentre era traslladat urgentment a l'hospital, un testimoni va permetre a la policia identificar el cotxe. Ràpidament es produïren dues detencions i començà una acció policíaca dirigida contra el grup neonazi Acción Radical, al qual pertanyien els detinguts. A la seu del grup i als domicilis d'alguns dels seus membres van confiscar bats de beisbol, arcs, cascots, punys americans, cadenes, manilles i moltíssim material imprès d'ideologia racista i nazi. Els detinguts,

La setmana passada, a València, la policia confiscava al grup neonazi Acción Radical desenes d'armes i l'implicava en un apunyalament. Es destapava una trama que EL TEMPS ja havia denunciat.

però, van quedar en llibertat el dimarts 16, ja que res no els implica directament en l'apunyalament. A l'hora de redactar aquesta informació no es coneixien els autors de l'agressió ni la identitat i el parador del magribí.

La gravetat del cas ha tornat a posar d'actualitat l'actuació de grups neonazis a València, que, fins ara, eren considerats pels responsables de l'ordre públic "poc importants". Les contradiccions entre aquestes declaracions anteriors i les fetes després de l'escorcoll en la seu d'Acción Radical són essencialment significatives en la figura del delegat del Govern al País Valencià, Francisco Granados. El mes d'abril, després que el jove nacionalista Guillem Agulló fóra atacat per un grup d'ultres i assassinat a mans de Pedro Cuevas, que anteriorment va estar relacionat amb Acción Radical tal com va provar EL TEMPS (vegeu núm. 464), Granados insistia a dir: "La situació de les bandes d'extrema dreta no és preocupant." No obstant això, la setmana passada afirmava en el diari *Levante* que: "El grup neonazi Acción Radical és realment violent, no cal més que veure les armes."

Què ha passat de nou entre abril i novembre perquè el delegat del Govern canvie la seua opinió d'una manera tan clara? Poca cosa. L'agressió a José Vicente ha anat precedida de moltes altres, sis denúncies enguany i tres morts en els últims anys, dos captaires l'any 1985 i Guillem Agulló enguany, i ha servit per posar en evidència una despreocupació que EL TEMPS ja va denunciar quan, pel mes d'abril, analitzava l'evolució i la capacitat organitzativa d'Acción Radical i la seua implicació en altercats i agressions a ciutadans.

Un grup gens discret. Acción Radical, formada el 20 d'abril del 1988, aniversari de la mort de Hitler, ha actuat fins ara a València amb total impunitat i els seus membres no havien tingut fins ara cap problema amb les forces de l'ordre i no amagaven en absolut les seues actuacions. Resultava per això fàcil predir el material que ara la policia ha confiscat a la seu del grup, al carrer de Sueca, 8. Al *fanzine Banderera Negra*, que l'organització publica i distribueix en alguns locals de València, apareixen fotografies dels seus membres disparant amb arcs o armats amb pals. En una de les revistes ara descobertes, anomenada *Cirrosis*, apareix una bota militar amb la llegenda "Cerdos, hemos llegado", que aplasta africans, capitalistes i integrants del col·lectiu antirracista Sharp, on militava Guillem Agulló. La relació entre AR i l'assassinat del jove Agulló es referma més encara, malgrat la insistència oficial de la Guàrdia Civil de negar cap implicació política al crim. A través del seu *fanzine*, el grup tracta de fer pública una ideologia de tall típicament feixista: la raça blanca és superior, Europa corre el perill de ser envaïda pels africans immigrants, culpables de l'atur i la inseguretad ciutadana. El nacionalsocialisme combatiu i violent és l'única solució.

Lluny de quedar en secret, els membres d'Acción Radical omplien València de pintades, organitzaven campaments d'entrenament a les muntanyes valencianes i es deixaven veure, els dissabtes a la nit, vestint camises militars amb el seu anagrama, un martell i una porra blancs creuats sobre fons negre, a la porta de la discoteca Calcatta, també al barri del Carme, on departien amb tranquil·litat amb els encarregats de la seguretad del lloc, treballadors de l'empresa Levantina de Servicios Generales. Aquesta empresa pertany al *holding* de José Luis Roberto, home clau en totes les trames del feixisme valencià (vegeu EL TEMPS, núm. 297) i que es trobava al costat dels integrants d'Acción Radical durant la vaga general del 14 de desembre del 88, quan el grup es va "presentar en societat" sota la façana d'una organització antisistema provocant altercats amb els altres manifestants. Però, ni tan sols aquell inici violent els va impedir desenvolupar-se i convertir València

en un dels llocs clau de la concentració neonazi a l'estat. Molt vinculats als grups *skin-heads*, organitzaren concentracions europees de música *oi!*, amb grups musicals neonazis que en el 1992 (vegeu EL TEMPS, núm. 404) vingueren fins i tot d'Anglaterra. El fet que EL TEMPS poguera interceptar el cartell on s'anunciava el concert, provocà l'alerta entre la societat valenciana, que va obligar la policia a realitzar un gran control sobre el concert. Però l'any següent, amb més discreció, el concert se celebrà, amb la presència dels grups División 250 i Klan, tots dos valencians, els únics representants a l'estat espanyol de la música nazi.

Durant els últims mesos, els militants d'Acción Radical havien decidit separar-se, almenys en l'aspecte més evident, de l'estètica *skin-head*. La mala fama dels caps rapats no els convenia.

La importància d'Acción Radical s'havia fet evident per la migració de diversos elements *skin-heads* de Barcelona i altres ciutats del Principat, com Mataró, excessivament "vistos" per les terres del nord. Però no és només amb Barcelona, EL TEMPS ha pogut llegir cartes de diversos *skin-heads* de Portugal i Itàlia adreçades a membres d'Acción Radical a València.

Potser són aquestes les connexions internacionals que Francisco Granados ha dit que ara posaran al descobert les investigacions empreses per la policia. Relacions exteriors, publicacions, locals, campaments de combat, concerts, grups de música i homenatges a generals nazis, fets amb rigorós uniforme negre, eren més que evidents proves d'una trama que ara sembla una sorpresa per als màxims responsables de la seguretad al País Valencià. El cap superior de policia de València, Jesús Prol, manifestava fa uns mesos, després de la mort de Guillem Agulló, que no veia enlloc indicis d'una escalada feixista. Disset punyalades el contraduien.

Jordi Sebastià

JOSÉ OLIVER-LEVANTE

Bats de beisbol, manilles, banderes nazis. El material confiscat als membres d'Acción Radical era exhibit en els seus fanzines

